

[Rytter.]

nemgaaende yderst saglige, og jeg vil derfor foreslaa, at vi ogsaa er det i denne Sag og ser at komme til et Resultat, som vi alle kan slutte os til. Men saa maa vi ogsaa opnaa noget af det, som vi har foreslaaet, for vi vil ikke endnu en Gang være med til at vedtage en Lov, der ikke betyder en faktisk Hjælp til Befolkningen.

Jensen (Aale): Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (S. Rasmussen) kom med en Udtalelse om, at Skatterne er for høje. Det er jo ikke noget nyt, og navnlig hører vi det altid fra dem, der skal betale Skatterne. Men hvis man undersøger, hvorfor Skatterne er blevet høje, vil man opdage, at det staar i Forbindelse med den Højkonjunktur, vi har været inde i, og som har bevirket den nuværende Landbrugskrise. De, der vil sætte sig ind i Forholdene, kan ikke være blinde for, at Dyrtiden nødvendigvis medførte, at Skatterne maatte blive højere; de sociale Udgifter steg, fordi alting steg og ikke kunde falde igen paa Grund af den høje Prioritering — her tænker jeg særlig paa Huslejerne. Det kan ikke nytte helt at se bort herfra, og vi maa derfor gøre os fortlige med, at vi maa bevare disse forholdsvise høje Skatter, i alt Fald indtil vi faar Prioriteterne ned og dermed Huslejen.

Maa jeg dernæst sige til den ærede Ordfører for Venstre (Rytter), at hvis jeg i min Indledningstale har givet Udtryk for Muligheden af, at der kunde opnaas et Forlig mellem os to og vore Partier, hvis der har skinnet noget saadant igennem, saa synes jeg, at der nu er lukket fuldstændig af herfor efter det ærede Medlems sidste Tale. Det ærede Medlem er jo ellers saa saglig og elskværdig i sine Udtalelser, men her arbejdede han sig op til en Højde, som jeg ikke tror, jeg har hørt Magen til før, og som absolut ikke tyder paa, at der vil kunne opnaas et Forlig. Jeg har nu ogsaa mine Tvivl. Det er ikke det ærede Medlems Elskværdighed, jeg tvivler om, det er andre Ting, der gør, at jeg tvivler om, at der vil kunne opnaas Forlig mellem Regeringspartierne og Venstre. Naar man er saa langt ude, at man forlanger en skønmæssig Vurdering, og at der ingen fast Grænse maa være for, hvor langt Kreditors Tilgodehavende skal skæres ned, kan man med Rette sige, at der er Tale om en Lovgivning i det blaa, en uansvarlig Lovgivning, som jeg meget nødtigt vilde være med til at tage Ansvar for. Saa ved man ikke det fjerneste om, hvilken Procent Kreditor

vil kunne opnaa, man ved intet om, hvor stor Gælden maa være, man har ikke noget fast at holde sig til. Man kan vel ikke mene — jeg har ikke faaet noget Svar derpaa af det ærede Medlem —, at „Handel og Vandel“ betyder eet Beløb i det ene Tilfælde og et andet Beløb i det andet, begge Dele til Fordel for den, der har Bruget. Det kan vel ikke være Meningen?

Det ærede Medlem gengav en Udtalelse af mig om, at dette var en hjælpende Haand, rakt ud til Landbrugerne. Ja, jeg ved ikke, om man med saa megen Ret kan sige, at det ikke er en hjælpende Haand. Det ærede Medlem sagde i den Forbindelse, at Kriselovene ikke yder Hjælp til Betaling af Skatterestancer. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Er det da Meningen, at Skatterne ikke skulde betales i Fremtiden? og hvis det er Meningen, at de skal betales, vil det i alt Fald være lettere at betale Restancerne, naar man foruden at faa sine Skatter betalt faar et lille Pengebeløb i Haanden til at svare sine Renter med. Det var en Udtalelse, som jeg ikke havde ventet af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem erklærede nu, at naar han havde talt om Regeringspartiernes Stilling til faste Grænser paa et andet Omraade, havde han tænkt baade paa Folketingsudvalgets Betænkning og paa Forhandlingen i Folketinget og her i Salen. Men det har netop været saa stærkt fremhævet, at jeg havde Ret i min Betragtning om, at man sigtede til, hvad der var sket i Udvalget; jeg tilføjede for øvrigt, at jeg ikke havde det mindste imod, at det blev fremdraget.

Der var en Udtalelse af det ærede Medlem, jeg var glad ved; jeg forstod blot ikke, hvorledes det ærede Medlem vil føre den ud i sin Konsekvens. Kaution er godt, sagde det ærede Medlem, men man maa ikke forlange den. Hvad er Meningen med at sige, at noget er godt, naar man ikke maa bruge det?

Saa fik vi endelig en Forklaring paa, hvorfor Venstre i sin Tid kunde stemme for det Forslag, som den Gang blev gennemført — ikke i 1928; husker jeg ret, var det i 1927, det blev gennemført, men et Aar tidligere eller senere betyder ikke saa meget. Nu vil man altsaa ikke være med til for anden Gang at stemme for en saadan Bluff-Lovgivning. Venstre og det ærede Medlem har erklæret, at der er flere Forbedringer i det foreliggende Lovforslag, og man stemte i Foraaret for et Lovforslag, som indeholdt en betydelig Forbedring af Loven af 1927. Men naar man nu altsaa